

Mona Juuls tale på Det Konservative Folkepartis landsråd

Taler

Mona Juul
Formand for Det Konservative
Folkeparti

Dato

21. september 2024

Sted

MCH Herning Kongrescenter

Kære alle sammen.

Jeg er bare så helt enormt glad.

For JA – VI kan godt! Sammen løfter vi ansvaret.

VI kan føre en sober, saglig og super god kampagne til Europaparlamentsvalget.

Som vælgerne selvfølgelig kvitterer for.

VI gik frem siden sidste valg.

VI blev det fjerde største parti. Og det største borgerlige parti uden for regeringen. JAAAAA, manner!

**

Jeg er stolt, når jeg står her. På grund af jer. På grund af vores fællesskab.

Alt det, I gør – det gør mig bedre.

Det gør, at jeg hver dag forsøger at gøre mig fortjent til jeres tillid. Hver dag har modet, energien og lysten til at give den fuld smadder.

Det vil jeg bare gerne starte med at sige TAK for.

Jeg ved, at hårdt arbejde lønner sig. At vedholdenhed er vejen frem. Kommer tid, kommer råd.

Og nu er tiden kommet til at gøre flere drømme til virkelighed.

Og selvfølgelig drømmer vi om, at Det Konservative Folkeparti skal i regering. For det er jo der, vi er bedst.

Det er i regeringskontorerne, vi kan føre konservativ politik. Så det batter noget.

Derfor skal der herske nul tvivl om, at vi ved næste Folketingsvalg selvfølgelig går efter en blå regering!

**

Alle, der kender konservativ transportpolitik, de ved, at vi om nogen kan bygge broer. Det kan vi også i den blå familie.

Vi er der ikke endnu. Det kræver lidt mere arbejde. Men vi moser på.

For Danmark har brug for at skifte vejbane

Vi har brug for at komme over i den bane, hvor der er **konkret, konsekvent, konservativ politik.**

**

Vi har som parti i den grad et stærkt værdipolitisk fundament at stå på. I omskiftelige tider er der brug for at kende sine rødder og tage ansvar for sig selv og for fællesskabet. Og at værne om den kultur, der er forudsætningen for et frit samfund. Vi forandrer for at bevare.

Vores drømme om et bedre samfund til gavn for dig, fællesskabet og fremtiden bygger også på at sikre et stærkt økonomisk fundament.

Det er nemlig så nemt at tale om, hvad vi skal bruge pengene på.

Og åbenbart alt for svært for andre partier at tale om, hvor pengene skal komme fra. Men hvordan skal vi ellers sikre mere og bedre natur. Mere frihed til familierne. Og tryghed og sikkerhed for os alle.

Jeg er ikke bange for at snakke om hverken værdier eller økonomi.

**

Men først vil jeg lige tage jer med på en tur tilbage i tiden.

Vi skal liiiidt langt tilbage. Til det lækre år 1982. Vi er i Torsted. En lille forstad til Horsens. Og i et helt almindeligt parcelhus bor Henning, Karen, Kent og teenageren Mona.

Og ja, det var jo dengang, hvor det var smart med kæmpestore skulderpuder og neonfarver.

Og jeg indrømmer, at mit hår var – om ikke helt forkert – så ret kikset.

Det var dengang, hvor man lavede tunmousse fra Karolines Køkken. Og hørte Wham på sin walkman. Hvor underskud på betalingsbalancen, venstrefløjens NATO-modstand og den kolde krig var hverdagskost.

Og så var det året, hvor Poul Schlüter blev statsminister.

Anker Jørgensen måtte smide håndklædet i ringen. Og Det Konservative Folkeparti måtte træde til som den ansvarlige voksen.

**

Og mens mine forældre formentlig sad i fjernsynsstuen og så Schlüter tone frem på den sort- hvide skærm. Så spillede jeg fodbold, arbejdede, læste bøger i stakkevis og lavede måske endda lidt lektier.

Når jeg altså ikke lå inde på mit værelse og dagdrømte.

Dengang var mit værelse rimelig ”pang”. Jeg havde et småblomstret tapet. Og mit loft var malet lyserødt!

Før det havde jeg et sort tapet med alverdens fisk på. Jeg var meget optaget af naturen og vilde dyr.

Mine forældre var muligvis ret trætte af mine stilskit på det værelse. Men de gav mig alligevel lov.

Og så lå jeg der og drømte om ting, jeg gerne ville. Og ting, jeg ville ændre.

Jeg ville helt klart gerne sparke bolden i målhjørnet i min næste fodboldkamp.

Men jeg tænkte også på, hvordan man kunne hjælpe ensomme ældre. Som min mor gjorde.

Om hvorfor det hed en "klovnefisk". Om man mon kunne få drikkevand fra hanen i alle verdens lande.

Jeg tænkte på, hvad fremtiden ville bringe, og hvor jeg så mig selv.

Drømme, vi sikkert alle har. På hver vores måde.

På tværs af generationer, professioner eller smag i værelsesindretning drømmer vi alle om det, vi i mangel af bedre kalder det gode liv.

Og det skal vi blive ved med. Også i politik, hvor åndløsheden, manglen på visioner, principper og værdier efterhånden er erstattet af regneark og arbejdsfællesskaber.

Øv.

Kan vi ikke blive enige om her i Det Konservative Folkeparti, at vi sammen bliver ved med at drømme?

Drømme om, hvordan vi skaber rammerne for det gode liv. Og kan vi ikke blive enige om, at vi sammen skal ændre?

Med **konkret, konsekvent, konservativ politik.**

**

Det så ikke for lyst ud, dengang Schlüter kom til magten. Vi kender alle sammen fortællingen:

Underskud på betalingsbalancen, tårnhøj arbejdsløshed. Nogen så endda afgrunden forude.

Men med os konservative ved roret og nogle benhårde reformer. Så fik vi rettet op. Og i dag er der styr på økonomien.

**

Den nuværende regering misser da heller ikke en anledning til at sige, at vi har en ”bomstærk” økonomi.

JA. Det ser fornuftigt ud. **På grund af tidligere tiders reformer.**

Men udfordringerne lurer under overfladen.

Så lad os lige kradse lidt i den.

Jeg har set mange regnskaber i min tid som direktør i en virksomhed. Og jeg kan godt gennemskue regeringens jubelfortælling om voksende bruttonationalprodukt.

I gennemsnit ser det godt ud. Jo jo. Flotte tal.

Men piller vi vores største virksomheder ud, så sker der desværre noget.

Så ser vi sprækkerne. Og skrøbeligheden.

Så ser vi, at væksten er yderst begrænset.

Vi ser at produktiviteten nærmest er blevet til en vandret linje på grafen. Og vi ser, at råderummets vokseværk mest af alt kommer af en mere og mere

optimistisk regnemaskine i Finansministeriet.

Når regeringen så samtidig er mere optaget af at øge de offentlige udgifter end af, hvordan regningen skal betales. Så bimler alle mine alarmklokker.

Vi skal gøre alt for at skabe gode vilkår for Novo Nordisk OG alle de andre. Og vi skal gøre alt for at skabe gode vilkår for alle, der vil starte virksomhed i Danmark.

Fordi det kommer alle i samfundet til gode, når det går virksomhederne godt.

Halvdelen af tilgangen til arbejdsstyrken er international arbejdskraft. Jeg siger velkommen til internationale kollegaer, der gerne vil arbejde i Danmark for en tid. Og bidrage positivt.

Derfor foreslår vi også at nedsætte den såkaldte beløbsgrænse. At afskaffe kravet om lønudbetaling til dansk bankkonto. At give talenter mulighed for at prøve Danmark af i en kort tid. At udvide listen af faggrupper og lande, vi ønsker arbejdskraft fra. Der er meget andet, vi også kan gøre.

Men jeg er altså også nødt til at sige:

Skal vi udvikle det her land, så er det ikke nok med beskæftigelse. Så skal vi politikere altså have hænderne op af lommen og se at skabe vilkår, der fremmer produktivitet og innovation.

Derfor har vi lavet **konkret, konsekvent og konservativ politik** i en ny erhvervspakke, vi lige har præsenteret.

Vi vil øge beskæftigelsen, men vi vil også øge produktiviteten og luge ud i bureaukratiet.

For vi skal føre en HELT ANDEN erhvervs politik. Og en helt anden økonomisk politik.

**

Regeringens store flagskib er deres såkaldte frisættelsesreform. Det er et flot ord,

ik?

Mette Frederiksen taler om at sætte kommunerne fri fra bureaukrati og regler. Jeg taler om at sætte mennesker og medarbejdere fri. Ja – og **måske kunne vi endda også sætte regeringen fri?**

I regeringsgrundlaget er der afsat flere sider til at beskrive denne frisættelse. Der bliver brugt store ord som ”tillid”, ”frihed”, ”ansvar” og ”engagement”.

Det er jo ren kakao i øregangen.

Regeringen vil sætte velfærden fri. Det er plejehjem. Folkeskoler. Det er den offentlige sektor.

Den er vi helt med på. Lad os endelig skære bøvl og bureaukrati væk. Hvem vil ikke gerne det?!

Men mangler der ikke noget i den der frisættelsesreform?

Hvad med erhvervslivet?

Hver anden iværksætter peger på offentligt bureaukrati som en stopklods for at udvikle deres virksomhed.

Hver anden!

Og nu kommer jeg lige med nogle tal. Så hæng fast, for det er vigtigt. Eller rettere:

Skræmmende.

De små og mellemstore virksomheder bruger til sammen HALVTREDS millioner timer om året på at bøvl med bureaukrati.

Det svarer til, at 25.000 fuldtidsmedarbejdere ikke laver andet end at bøvl, registrere og udfylde skemaer.

Tænk lige, hvad 25.000 medarbejdere ellers kunne lave. Ja, de kunne for eksempel betjene kunder, få ideer, udvikle deres virksomhed.

Ai men helt ærligt! Hvad er det for noget? Det kan vi godt gøre bedre.

Vi vil have en frisættelsesreform, der også gælder virksomheder, arbejdspladser og selvstændige. Hvor vi viser tillid. Giver ansvar. Og hjælper engagement på vej.

Finansministeren har sat sig sammen med formanden for Kommunernes Landsforening og fundet en bunke regler, som de har skrottet.

God ide! Hvorfor gør vi ikke bare det hele tiden?

For mig handler det også om at tage et generationsansvar. Vi har et ansvar for at efterlade en sund natur til de kommende generationer.

På samme måde har vi et ansvar for at sikre, at der om 50 eller 100 år også er et erhvervsliv i Danmark. Sunde virksomheder, gode arbejdspladser og stærke selvstændige.

Derfor foreslår vi, at der kun skal være én indgang til offentlig sagsbehandling for produktionsindustri. Vi foreslår at indskrive et loft over statslig ledelse og administration i budgetloven.

Og vi foreslår, at mindre EU-regulering naturligvis skal være et hovedtema under Danmarks

EU-formandskab.

**

Til alle jer, der knokler med at starte eller drive virksomhed:

Jeg glemmer ikke, hvor jeg kommer fra! Jeg ved, at vi skal rykke på jeres vilkår. Og jeg ved, at vi alle sammen har brug for dygtige, driftige mennesker, som har evnerne og modet til at udleve drømmen om at blive iværksætter.

TAK, fordi I gider.

Vi har brug for virksomhederne. Og for arbejdspladserne. Vi har brug for kreativiteten og udviklingen. Vi har brug for et samfund, hvor der både er lønmodtagere og selvstændige.

At der er nogen, der åbner en butik, så byerne kan leve. At nogen har modet til at gå efter udvikling af nye opfindelser inden for den grønne omstilling eller bioteknologi.

Eller som bare helt basalt vælger at være soloselvstændig bogholder, grafiker eller musiker, fordi det passer supergodt med lige præcis deres drøm om det gode familieliv.

Men vi skal stoppe med at tage det for givet, at det sker. Og med at sætte snubletråde op.

Vi SKAL have ryddet op!

Vi skal have ilten tilbage i de danske farvande.

Men vi skal sørme også have ilten tilbage i dansk erhvervsliv.

**

Hvis man skal lede et land, så skal man vide, hvor pengene kommer fra. Gode vilkår for at drive virksomhed er det, der giver arbejdspladser og finansiering af vores fælles samfund. I ved – børnehaver, fodboldbaner, plejehjem.

Jeg kan godt blive i tvivl, om regeringen ved det. Vi får flere og flere ministerier. Flere og flere spindoktorer.

Ærlig talt – hvem gavner det – uden for Christiansborg?

Måske skulle regeringen se at komme ud af bussen og op i helikopteren.

For deroppefra vil de kunne se, hvad der skal til.

Vi kan godt se det.

Vi kan se, at produktiviteten ikke kommer af sig selv. Derfor foreslår vi i vores erhvervspakke at sænke selskabsskatten. Markant. Så det kan mærkes.

For når selskabsskatten går ned, går virksomhedernes produktivitet op.

Vi foreslår også at lave en flad aktieskat på 25 procent. Et enklere skattesystem. Der vil fastholde og sætte gang i danske investeringer.

Og vi foreslår mere forskning i digital teknologi, produktionsteknologi og grønne løsninger.

Bum.

Sådan basker man til økonomien. Til gavn for alle. Til gavn for hele samfundet.

**

Og hvis regeringen så samtidig vil lade være med at ødelægge vores gode uddannelser, så vil vi være godt på vej.

Men jeg er stærkt bekymret for dem. Altså regeringen. Men også vores uddannelser.

Vi har set regeringen foreslå tvangsfordeling af gymnasieelever. Vi har set tanker om en gymnasireform, der samtidig lukker 10. klasserne. Nu ser vi en kandidatreform, som skaber utryghed. Det holder simpelthen ikke.

Vi lever af viden i det her land. Vi ved da om nogen, at når andre lande er billigere, så skal vi være bedre.

Vi prøver vitterligt at være konstruktive. Være borgerlige stemmer, der arbejder. For faglighed, kvalitet og dannelse.

Men når både erhvervslivet, universiteterne og de studerende er bekymrede for kandidatreformen. Bekymrede for, hvad ministeren konkret har i tankerne.

Så har vi det på samme måde.

Vi skal have alle bekymringer på bordet, og ministeren skal give klarhed.

Ellers kan vi ikke være en del af aftalen.

**

Jeg skærer det hårdt ud. Men det er fordi, jeg synes det roder lidt i regeringen.

Og når det roder, så kan man ikke finde sine ting.

Jeg tror, deres plan er blevet væk.

**

Der er noget, jeg har funderet over.

Det handler om det der fænomen, statsministeren er blevet så glad for. Nemlig at ”starte en samtale”.

Eller oversat til dansk: at slynge nogle overvejelser ud. Uden en konkret plan.

”Ja, goddaw. Jeg vil gerne starte en samtale om, at nogen skal på pension tidligere, mens andre skal arbejde længere. Jeg ved godt nok ikke lige, hvem det drejer sig om, og hvordan det gigantiske hul i statskassen skal dækkes. Og nå, men, jeg har travlt. Hyg jer.”

Når socialdemokrater begynder på den snak, har jeg kun ét råd:

Hold godt fast i pengepungen!

For dårlige socialdemokratiske meningsmålinger har det med at blive betalt med skatteborgernes penge.

Hvis en virksomheds ledelse gjorde noget lignende. Så ville man kalde det ekstremt dårlig ledelse! Og det plejer at have konsekvenser.

Ukonkrete strøtanker skaber utryghed. Og det splitter os ad.

Vi skal ikke splitte. Vi skal samle det her land!

SVM-regeringen giver mig flashbacks til corona-tiden.

For de er nemlig kun gode til at stå sammen.

Hver for sig.

**

Derfor er jeg også bekymret for vores sundhedsvæsen.

Vi har i denne uge set regeringens bud på en sundhedsreform. Her er jeg meget optaget af, om den kommer til at være en system-reform eller en menneske-reform.

For vi skal huske, hvem vi gør det her for.

Ventetider på ti år, fejlagtige benamputationer, afdelinger, der ikke koordinerer. Børn og unge, der ikke kommer i behandling for psykiske lidelser. Det skal ikke være sådan, sundhedssystemet ser ud for de næste generationer.

Også her har vi et generationsansvar. Et ansvar for at holde sammen.

Et ansvar for at lave politik, som ikke bare giver mening som nyhedsbjælke i morgen. Men som også giver mening om 10, 20 og 30 år.

Generationspolitik. Dét er der brug for.

**

Jeg har derfor igen og igen nævnt tre politiske områder, som jeg mener, er ekstremt vigtige. Og som netop handler om generationsansvar. Generationspolitik.

Tryghed. Det grønne. Familien.

Det er områder, som kræver politisk prioritering.

Og penge.

Og den gode nyhed er, at hvis vi begynder at føre en ansvarlig økonomisk politik her i landet.

Hvor erhvervslivet får nogle vilkår, der gør, at de kan tjene penge.

Så vi kan bage samfundskagen større. I stedet for bare at skære skiverne tyndere og tyndere.

Ja, så er der råd til at give familierne lidt flere af deres egne penge, så de selv kan indrette deres liv.

Så er der råd til en grøn omstilling, der rent faktisk er grøn.

Og så er der råd til et forsvar, der reelt kan forsvare os.

**

Ruslands modbydelige krig hærger fortsat i Ukraine. Putin skal stoppes. Og vi skal holde fast i vores støtte til Ukraine.

Krigen er et grimt bevis på, at verden igen er blevet mere usikker. Det kræver et stærkt forsvar.

Det har vi ikke nu. Vi har rod og medarbejderflugt, mens vi alle venter på, at de store aftaler ruller ud.

Det gør mig uendelig ked af det. Så meget vilje. Så mange dygtige mennesker. Så mange penge.

Hvornår mon vi ser en ændring? Når vi kommer i regering?

Vi er blevet kaldt gammeldags, når vi igennem tiden har kæmpet for et stærkere forsvar. Piben har heldigvis fået en anden lyd.

Vi har tidligere åbnet for, at vi kan blive nødt til at bruge endnu flere penge på forsvaret, end vi gør i dag. Hvis der er brug for det.

Men én ting er offentlige midler.

Vi ved, at også mange private aktører gerne vil investere i forsvarsindustrien. Det gælder også mange af vores alle sammens pensionselskaber. Lad os bifalde dem, der gør det.

Til alle i forsvaret: Jeg ved godt, at I har og har haft urimelige vilkår de seneste år. Men jeg håber inderligt, I hænger i. Vi vil i hvert fald kæmpe for jer.

Tak til alle kvinder og mænd i uniform. Det Konservative Folkeparti svigter jer aldrig.

I er garanten for vores frihed.

**

Vi skal passe rigtig godt på Danmark. På vores helt særlige fælles sammenhængskraft. Og de værdier, vores fædreland er rundet af.

Derfor kan jeg også godt LOVE jer, at vi står for en konsekvent udlændingepolitik.

Det er nemlig også tryghed. For her er der også udfordringer at tage fat på. Særligt når vi taler om tildeling af dansk statsborgerskab.

I min bog er dansk statsborgerskab det fineste, man kan få. Men det er også det dyrebareste, vi kan give.

Man tror, det er løgn, men på grund af, at domme bliver slettet, ANER vi ikke, om vi faktisk giver kriminelle dansk statsborgerskab.

Det må ikke ske! Og det skal vi selvfølgelig have sat en stopper for hurtigst muligt. Men altså, indtil videre har vi ventet tre år på, at det sker.

Så nu har vi i denne uge fremlagt en række forslag til, hvordan hullerne lukkes i

den nuværende lovgivning.

For det er dybt uansvarligt, at partier i den nuværende aftalekreds nægter at få lukket huller.

Huller, som for eksempel betyder, at kriminelle udlændinge kan få statsborgerskab. Stik imod den politiske aftale. Stik imod al sund fornuft.

Vi vil meget gerne give statsborgerskab til dem, som har vist, at de vil Danmark. Men vi vil ikke uddele statsborgerskab i blinde.

Og lige nu kan regeringen ikke garantere, at der ikke kan være kriminelle blandt ansøgerne.

Kriminalitet må aldrig blive belønnet med et dansk pas.

Jeg må også sige, at det at være dansk handler om værdier. Og det bliver selvfølgelig aldrig en dansk værdi at være kriminel.

Vi giver aldrig køb på vores værdier.

**

Noget, vi heller ikke giver køb på – det er at passe på naturen. Og i det hele taget at gå op i at tage det generationsansvar, der ligger i at give en sund klode videre.

Det er ærkekonserverativ politik.

For os er det altså ikke en rød dagsorden at være grøn.

Det Konservative Folkeparti er det mest grønne parti i den blå familie. Og vi kombinerer grøn politik med sund fornuft.

Det siger vi. Men vi viser det også.

Gennem **konkret, konsekvent og konservativ politik.**

Hvor vi altid ser erhvervslivet som en medspiller. Ikke en modspiller.

Vi har blandt andet foreslået en akutpakke for vores gispende havmiljø.

Vi foreslår igen og igen mere beskyttelse og flere midler til natur og biodiversitet.

Og at lave et nationalt forbud mod det kemiske stof PFAS.

Vi jagter løbende ny teknologi og produktion af billig grøn strøm – hvor regeringen også her mest af alt ser ud til at have mistet pusten.

Og den såkaldte grønne trepart? Ja, da. Vi er positive og konstruktive – og kritiske over for ikke bare processen og den manglende finansiering, men også over for virkemidler, indfasning og klimaeffekt.

Vi er klimaets og naturens vagthund.

Og i dag har jeg også et nyt forslag med. Som faktisk kombinerer grøn politik med retspolitik.

**

Hvor mange her har set ”Den Sorte Svane?”

**

Jeg har også set den. Og jeg blev ærlig talt godt og grundigt forarget.

For her er der ikke bare tale om lidt fikumdik.

Her ser vi en ligegyldighed over for fællesskabet. Socialt bedrageri. Udnyttelse af de svageste i samfundet.

Og så gav dokumentaren også et indblik i en helt særlig type af kriminalitet: Næmlig miljøkriminalitet.

Det er blevet big business for bander og rockere. Og miljøkonsulenter fungerer

som blåstemplende bindeled.

Giftigt byggeaffald, der bliver dumpet klos op ad en børnehave. Snyd med miljørapporter.

Mafia-lignende metoder.

I dag er konsekvensen ofte blot en bøde. Men det er simpelthen ikke nok. En bøde kan man jo bare indregne i budgettet. Og det gør de.

Det er en konservativ mærkesag at værne om vores miljø og natur. Vores børns sundhed. Og det er en konservativ mærkesag at slå hårdt ned på kriminalitet.

Så når nogen gambler med vores sundhed og vores miljø. Og ødelægger det for næste generation.

Så falder hammeren altså.

Derfor foreslår vi at gå langt mere systematisk til værks i kampen mod miljøkriminelle. Og beklager, men her kan vi altså ikke finde på forebyggende tiltag, som vi ellers altid gerne gør.

Vi foreslår fængselsstraf i stedet for bøder.

Vi vil have, at banderelateret miljøkriminalitet skal give dobbeltstraf. Det gælder både dem med rygmærker og tatoveringer og dem med jakkesæt og fine papirer.

Og vi vil styrke indsatsen mod miljøkriminalitet på tværs af myndigheder.

Vi skal ikke have en affaldsmafia i Danmark.

**

Noget andet, vi heller ikke skal have. Det er en stat, der blander sig i alting.

Jeg drømmer om at sætte familierne fri.

Familien er vores vigtigste fællesskab. Det er det første fællesskab, vi møder i

vores liv.

Gennem familien er vi forbundet på tværs af generationer.¹³

Og når jeg siger familie. Så mener jeg det faktisk ret bredt.

Det er børnefamilierne. Det er ægtepar uden børn. Det er søskende. Det er vores forældre, der bliver ældre.

Det er helt naturligt for os konservative at ville styrke det fællesskab, som familierne er.

Familiepolitik griber ind i mange andre områder.

Retspolitik. Sundhedspolitik. Ældrepolitik. Skattepolitik.
Arbejdsmarkedspolitik. Boligpolitik.

Kan I se det?

Når vi kæmper for at få opioider ud af teenageværelserne.

Når vi ikke mener, at sundhedssystemet skal være en labyrint. Hvor man skal starte forfra, hver gang man skal have hjælp til sig selv eller sin familie.

Når vi vil have friplejehjem, så man selv kan vælge, hvor man vil bo, når man bliver gammel og har brug for mere pleje og hjælp.

Når vi synes, at familierne skal beholde flere af deres egne penge.

Når vi vil gøre det mere fleksibelt at hjemmepasse sine børn. Og for eksempel arbejde lidt ved siden af.

Og når vi mener, at nu må det være nok med at chikanere husejerne med det vanvittige rod, der er omkring de offentlige ejendomsvurderinger.

Det er jo familiepolitik.

Det er jo konservativ politik.

**

... Nå, men jeg stoppede i øvrigt med de der vilde tapeter efter det småblomstrede og det lyserøde loft.

Det var nok lidt en ungdomsting for mig med pangfarver på væggene.

Siden er det hele blevet meget hvidt. Mine vægge er hvide. Alt er ligesom bare hvidt. Ja, selv min hund, Ludvig, er hvid.

Og ved I hvad. Det er lige, som det skal være:

Der er mange måder at indrette sig på. I vores fællesskab.

Vi skal ikke blande os i, hvilket tapet folk sætter op i deres værelser. Eller hvordan de organiserer deres familieliv. Hvor de vil bo. Hvilket gymnasium, de vil på.

Om de vil have ungerne på den lokale folkeskole, eller om en privatskole passer bedre.

Om de vil holde kort eller lang barsel. Passe deres børn selv eller sende dem i institution.

Være lønmodtager eller selvstændig.

Frihed er ikke en tilstand, det er en bevidsthed. Vores frihed slutter den dag, hvor vi bliver tavse om de ting, der betyder noget for os.

Der er mange valg, der skal være frie.

Politikerne skal skabe rammerne for, at folk selv kan indrette lige netop det liv, de drømmer om.

Det er det, min politik går ud på.

**

Men min politik går også ud på at sætte foden ned. Når nogen ikke vil fællesskabet.

For vi har alle sammen et ansvar på tværs af generationer.

Og det ansvar svigter man, hvis man synes, at weekend-hygge-kokain er helt okay. At hash skal legaliseres.

Eller hvis man hæver førtidspension og samtidig kører rundt i en kæmpe bimmer, fordi man er bandeleder ”on the side”. Og i øvrigt lige booker et lejemord på nettet.

Her slår vi ned. Og vi slår knaldhårdt.

Det er også derfor, vi lige har præsenteret en bandepakke. Hvor vi blandt andet foreslår højere straffe for at udføre lejemord. Tænk sig. Lejemord i Danmark. Gys.

Vi foreslår også, at kriminelle og deres familie konsekvent bliver smidt ud af boligområder, når der er tale om utryghedsskabende kriminalitet.

Bandekriminalitet hører ingen steder hjemme. Og vi vil ikke have det i Danmark. Det kan jeg lige så godt sige.

For det er ikke det gode liv. Og kriminalitet har intet med drømme at gøre.

**

Der er ellers ikke så meget, jeg sådan går og hidser mig op over. Det er som regel spild af tid, og i morgen er der noget nyt at blive forarget over. Men narko- og bandekriminalitet det kan jeg bare slet ikke ha’!

De fleste af os har sikkert sådan en indre trykkoger. Hvor vi hver dag kan vælge at skrue op eller ned. De fleste burde skrue lidt ned.

Særlig når der er tale om ligegyldige bagateller. Som for eksempel, hvordan en statsministers frisure ser ud. Eller om man ligner et mågestel i sin blå jakke.

Der hvor min indre trykkoger begynder at røre på sig, det er sådan noget med, at flere synes, det er okay at køre i tog uden billet. Rapse lidt i butikkerne. Eller smide affald på gaden. Det er ikke i orden. Slet ikke.

Og så er der de der helt ubegribelig ting. Som man aldrig havde troet skulle ske. Igen. Og hvor trykkogeren eksploderer.

Det er den hetz og det had mod jøder, vi ser vokse frem her i Danmark.

Hærværk mod jødiske bygninger. Hædefuld graffiti. Dødstrusler. Ildspåsættelser.

I Danmark!?

Jeg får ondt i maven. Og jeg bliver ramt helt derinde, hvor mine dybeste værdier bor.

Historien må aldrig gentage sig. Det vil vi aldrig acceptere!

**

I en tid, hvor også studerende med jødisk baggrund føler sig truede. I en tid, hvor venstreorienteret aktivisme slår lejr på universiteterne. I en tid hvor historieløsheden er nærmest ubegribelig. Så skal vi kæmpe med alt, hvad vi har.

Og vi har Danmarks bedste ungdomsorganisation. I er et levende bevis på, at der er mange dygtige og fornuftige unge mennesker i Danmark.

I sidder lige der. Jeg ser jer. Og jeg hører jer.

Konservativ Ungdom og Konservative Studerende giver i den grad et nødvendigt borgerligt modspil. Tak for jeres altid klare pil i kompasset.

Tak til KU for det store arbejde, I lægger i partiet.

Tak for jeres utrættelige indsats, når der er valgkamp. Om det så er til Europaparlaments- valget, det kommende kommunal- og regionsrådsvalg eller

til det folketingsvalg, vi er så klar til.

I er fantastiske!!

**

Der er mange måder at være konservativ på. Nogle foretrækker blomstret tapet. Andre er mere til det ensfarvede look.

Nogle elsker sneakers. Andre er mere til skjorte og slips. Eller en god butterfly. Det skal man aldrig kimse ad.

Men vi blander os ikke i det. For det er lige meget. Der er plads til det hele. Men dét, vi har til fælles som konservative, det er:

Vi passer på Danmark.

Vi passer på pengene.

Vi passer på naturen.

Vi passer på hinanden.

Og vi drømmer.

**

Jeg drømte, dengang i parcelhuset i Torsted i 1982.

Og jeg drømmer stadig.

Jeg drømmer om et Danmark, hvor vi tager generationsansvar. Et Danmark, der har forbindelse til rødderne. Kultur, dannelse, vores historie.

Jeg drømmer om et Danmark, hvor vi har en sund økonomi, fordi virksomheder gerne vil være her og skabe udvikling. Og hvor økonomien skaber et fundament for frihed, tryghed og en ren og sund natur.

Jeg drømmer om, at vi skal gøre det godt for den enkelte, så den enkelte kan give tilbage til fællesskabet.

Jeg drømmer om, at Det Konservative Folkeparti kommer i regering. Og ved I hvad. Jeg nøjes ikke med at dagdrømme. Jeg gør drømmene til virkelighed.

Det er dejligt at være konservativ. Det kan jeg godt unde nogle flere.

Sammen skal vi drømme. Sammen skal vi ændre.

Med konkret, konsekvent, konservativ politik.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Beretningstale, Det Konservative Folkeparti, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mona-juuls-tale-pa-det-konservative-folkepartis-landsrad>